

INFORME DE CASTELLAR DEL VALLÈS 2011

SÍNDIC

EL DEFENSOR
DE LES
PERSONES

ÍNDIX

1. Introducció.....	5
2. Actuacions sobre l’Ajuntament de Castellar del Vallès durant el 2011.....	7
2.1. Queixes iniciades durant el 2011 que afecten l’Ajuntament de Castellar del Vallès.....	7
2.2. Comparació de queixes que ha rebut l’Ajuntament de Castellar del Vallès amb les que han rebut municipis amb poblacions de grandàries similars.....	7
2.3. Evolució de les queixes sobre l’Ajuntament de Castellar del Vallès durant els darrers set anys.....	8
2.4. Temps emprat per l’Ajuntament de Castellar del Vallès, el Síndic i la persona interessada a donar resposta als tràmits requerits durant el 2011	8
2.5. Estat de les queixes tramitades amb l’Ajuntament de Castellar del Vallès	8
3. Actuacions durant el 2011 en què el promotor resideix a Castellar del Vallès	9
3.1. Queixes i consultes iniciades per residents a Castellar del Vallès	9
3.2. Evolució de les queixes i les consultes a Castellar del Vallès durant els darrers set anys	9
3.3. Nombre de persones afectades en les queixes procedents de Castellar del Vallès	9
3.4. Forma de presentació de les queixes i les consultes.....	10
3.5. Administració afectada en les queixes presentades	10
3.6. Idioma de presentació de les queixes.....	11
3.7. Queixes i consultes procedents de Castellar del Vallès segons la matèria.....	12
3.8. Queixes i consultes procedents de Castellar del Vallès i de la resta de la comarca	13
3.9. Queixes i consultes procedents de Castellar del Vallès en relació amb les procedents de municipis amb poblacions de grandàries similars.....	14
3.10. Estat de tramitació de les queixes.....	15
4. Resolucions del Síndic més rellevants tramitades durant el 2011 amb referència a Castellar del Vallès	17

1. INTRODUCCIÓ

Aquest és el quart informe elaborat pel Síndic de Greuges sobre les actuacions (queixes i consultes) rebudes al Síndic i que tenen com a destinatari l'Ajuntament de Castellar del Vallès, i també sobre les que tenen com a persones promotores residents d'aquest municipi. Aquest informe s'emmarca en el conveni de col·laboració signat el 26 de novembre del 2008 entre l'Ajuntament i el Síndic de Greuges.

Durant l'any 2011, el Síndic de Greuges de Catalunya ha rebut un total de 8 queixes amb referència a l'Ajuntament de Castellar del Vallès.

Pel que fa als temes plantejats, les queixes més nombroses han fet referència a qüestions de medi ambient (4) i d'urbanisme i habitatge (3).

Si s'observa la taula sobre la mitjana de queixes que han rebut ajuntaments de municipis de mides poblacionals similars a la de Castellar del Vallès, el resultat mostra que les queixes rebudes en aquest municipi estan per sota de la mitjana total (15). De fet, només del municipi de Palafrugell s'han rebut menys queixes (3).

Sobre l'evolució del nombre de queixes que ha rebut el Síndic sobre l'Ajuntament de Castellar del Vallès durant els darrers set anys, es pot observar clarament que la signatura del conveni (26 de novembre de 2008) va suposar un punt d'inflexió i un augment del nombre de queixes rebudes respecte als anys anteriors. Tanmateix, durant el 2011 el nombre de queixes s'ha reduït força.

Quant al temps emprat a donar resposta als tràmits requerits, l'Ajuntament de Castellar del Vallès presenta una mitjana de 97,1 dies; el Síndic de Greuges, 88,1 dies, i la persona interessada, 6 dies. Si es comparen aquestes xifres amb les dels terminis emprats per altres municipis de Catalunya, s'observa que l'Ajuntament de Castellar presenta una mitjana de terminis de resposta molt similar a la mitjana de tots els municipis, que és de 93,2.

Finalment, pel que fa a l'estat de tramitació de les queixes amb l'Ajuntament de Castellar del Vallès, durant el 2011 s'han finalitzat 17 actuacions (7 iniciades durant el 2011 i 10 iniciades en exercicis anteriors) i només 1 continua en tramitació.

Amb relació a les queixes i les consultes que ha rebut el Síndic durant l'any 2011 de residents de Castellar del Vallès, independentment de l'administració a la qual facin referència, s'han rebut 78 demandes d'actuació, que s'han materialitzat en 47 consultes i 31 queixes. Respecte al 2010, s'ha reduït el nombre de queixes (9 menys) però, sobretot, el de consultes (20 menys).

La majoria de queixes rebudes s'han presentat de manera individual, tot i que 4 queixes es van presentar de manera col·lectiva. La forma de presentació més utilitzada per a les queixes ha estat el formulari web (16 queixes) i, per a les consultes, la més comuna ha estat la telefònica (19), seguida del formulari web (17).

L'Administració local ha estat la més afectada per les queixes presentades pels habitants de Castellar (19 queixes), seguida de l'autonòmica (17 queixes). També s'han rebut 2 queixes amb referència a serveis d'interès general (llum i telefonia).

Pel que fa a la matèria objecte de les queixes rebudes durant el 2011, la majoria s'ha concentrat en temes d'administració pública (6) i de serveis socials (5); quant a les consultes, la gran majoria fan referència a qüestions de consum (15), seguides de seguretat ciutadana i justícia (7). També s'han rebut 4 consultes relacionades amb temes privats.

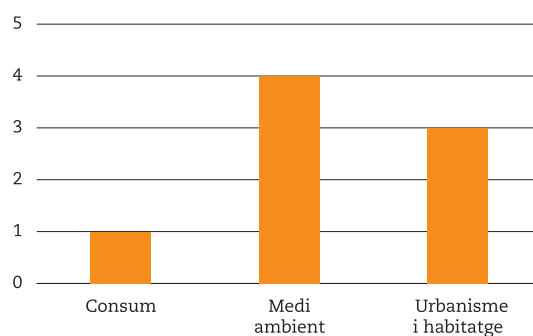
S'ha considerat oportú oferir les dades de tots els municipis que conformen la comarca del Vallès Occidental, i també una comparativa de les queixes i les consultes que s'han rebut al Síndic provinents de municipis amb grandàries poblacionals similars. Les dades mostren que de tres municipis (Molins de Rei, el Masnou i Esparreguera) s'han rebut més sol·licituds d'intervenció, i d'uns altres tres (Calafell, Olesa de Montserrat i Palafrugell) menys.

Finalment, i pel que fa a l'estat de la tramitació d'aquestes actuacions, es pot observar que del total de 31 queixes presentades, se n'han finalitzat 20 durant l'any 2011 i en queden 11 per resoldre.

2. ACTUACIONS SOBRE L'AJUNTAMENT DE CASTELLAR DEL VALLÈS DURANT EL 2011

2.1. Queixes iniciades durant el 2011 que afecten l'Ajuntament de Castellar del Vallès

	■ Queixes
Consum	1
Subministraments	1
Medi ambient	4
Gestió ambiental	2
Llicències d'activitats	1
Maltractaments d'animals	1
Urbanisme i habitatge	3
Mobilitat	3
Total	8

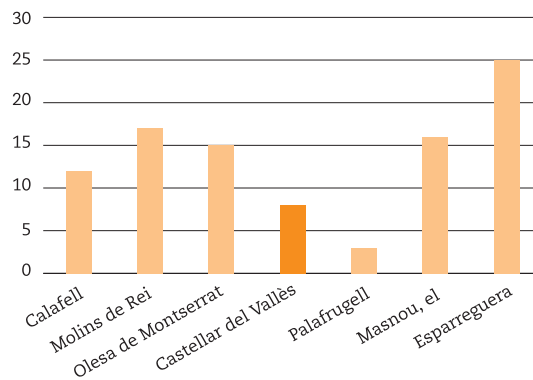

2.2. Comparació de queixes que ha rebut l'Ajuntament de Castellar del Vallès amb les que han rebut municipis amb poblacions de grandàries similars

	Població	Queixes
Calafell	24.984	12*
Molins de Rei	24.572	17
Olesa de Montserrat	23.924	15
Castellar del Vallès**	23.238	8
Palafrugell	22.816	3
Masnou, el	22.523	16
Esparreguera**	21.986	25
Mitjana	23435	4,1667

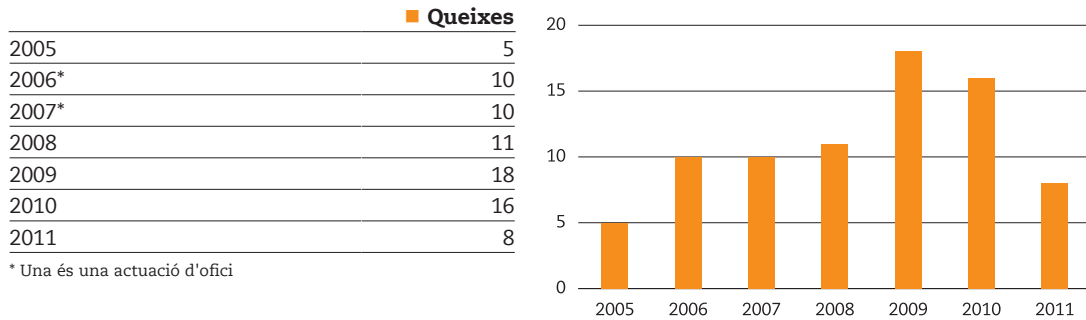
* Municipi amb conveni de visió singular de supervisió

** Una és una actuació d'ofici

	Queixes
Ajuntament de Castellar del Vallès	8
Mitjana de municipis amb poblacions similars, exclòs Castellar del Vallès	15
Mitjana de municipis amb poblacions similars, inclòs Castellar del Vallès	14

2.3. Evolució de les queixes sobre l'Ajuntament de Castellar del Vallès durant els darrers set anys

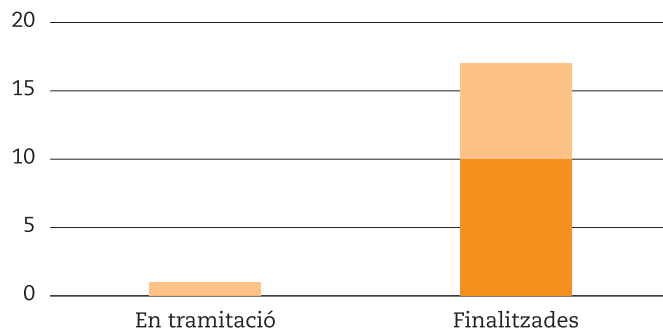

2.4. Temps emprat per l'Ajuntament de Castellar del Vallès, el Síndic i la persona interessada a donar resposta als tràmits requerits durant el 2011

	Dies
Síndic	88,145
Ajuntament de Castellar del Vallès	97,12
Persona interessada	6

2.5. Estat de les queixes tramitades amb l'Ajuntament de Castellar del Vallès

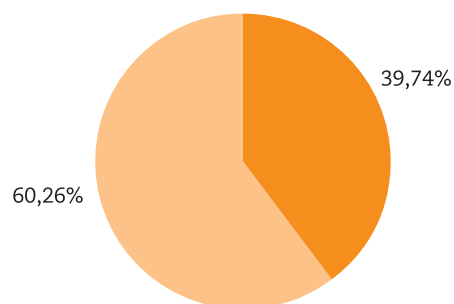
	En tramitació	Finalitzades	Total	%
Queixes iniciades abans 2011	0	10	10	55,56%
Queixes iniciades 2011	1	7	8	44,44%
Total	1	17	18	100%

3. ACTUACIONS DURANT EL 2011 EN QUÈ EL PROMOTOR RESIDEIX A CASTELLAR DEL VALLÈS

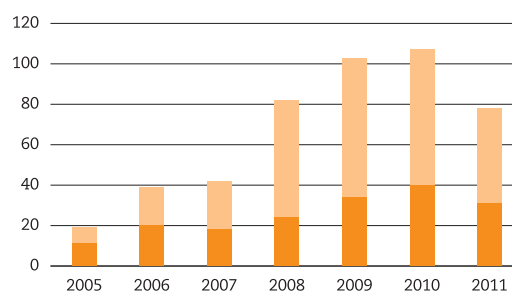
3.1. Queixes i consultes iniciades per residents a Castellar del Vallès

	Actuacions	%
■ Queixa	31	39,74%
■ Consulta	47	60,26%
Total	78	100,00%

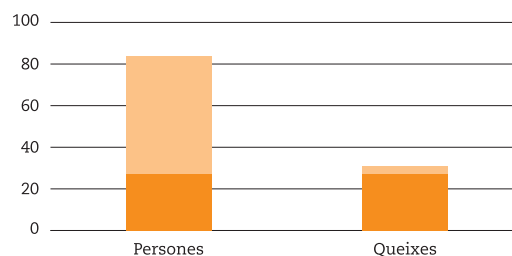
3.2. Evolució de les queixes i les consultes a Castellar del Vallès durant els darrers set anys

	■ Queixes	■ Consultes	Total
2005	11	8	19
2006	20	19	39
2007	18	24	42
2008	24	58	82
2009	34	69	103
2010	40	67	107
2011	31	47	78

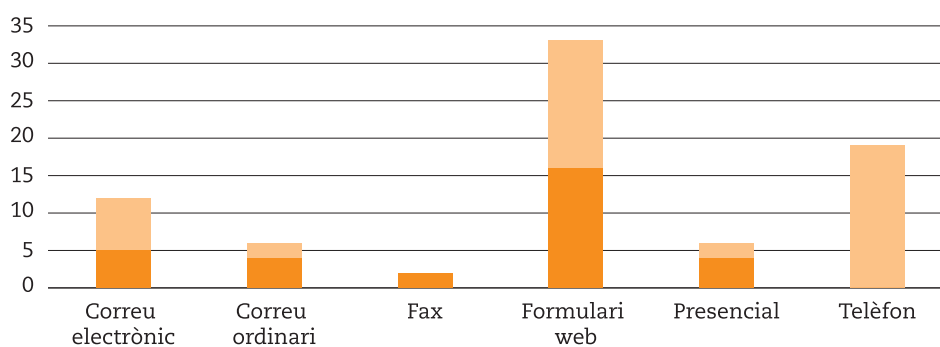
3.3. Nombre de persones afectades en les queixes procedents de Castellar del Vallès

	Persones	Queixes
■ Individuals	27	27
■ Col·lectives	57	4
Total	84	31

3.4. Forma de presentació de les queixes i les consultes

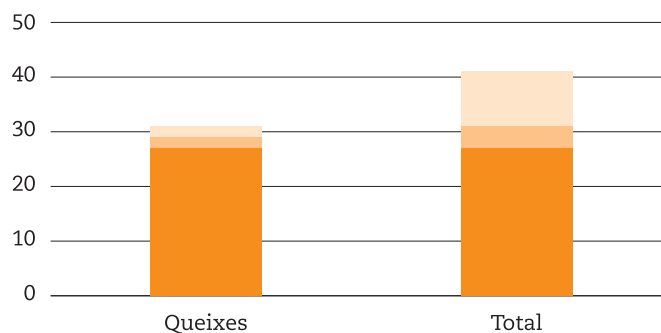
	■ Queixes	■ Consultes	Total
Correu electrònic	5	7	12
Correu ordinari	4	2	6
Fax	2	0	2
Formulari web	16	17	33
Presencial	4	2	6
Telèfon	0	19	19
Total	31	47	78

3.5. Administració afectada en les queixes presentades

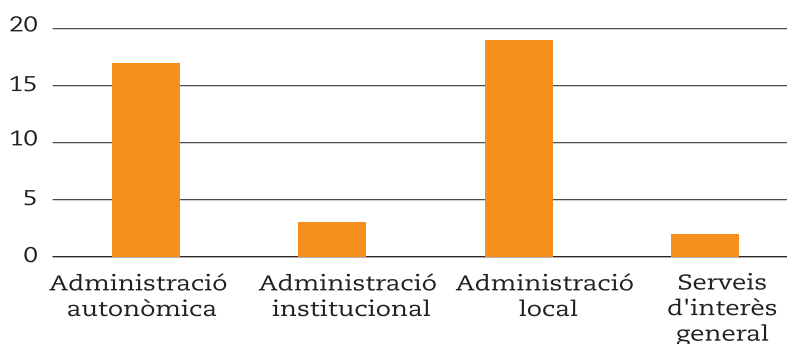
a. Nombre d'administracions afectades en les queixes rebudes el 2011

	Queixes	Total
■ Queixes amb una administració	27	27
■ Queixes amb dues administracions	2	4
■ Queixes amb cinc administracions afectades	2	10
Total	31	41

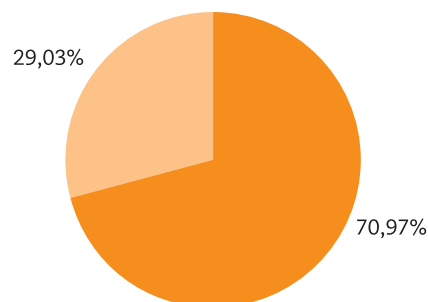
b. Administracions afectades en les queixes procedents de Castellar del Vallès

Administració autonòmica	17
Departament d'Economia i Coneixement	1
Departament d'Empresa i Ocupació	1
Departament d'Ensenyament	5
Departament d'Interior	2
Departament de Benestar Social i Família	4
Departament de Salut	4
Administració institucional	3
Col·legi d'Advocats de Sabadell	1
Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)	2
Administració local	19
Ajuntament de Barcelona	4
Ajuntament de Castellar del Vallès	8
Ajuntament de Girona	2
Ajuntament de Lleida	2
Ajuntament de Tarragona	2
Ajuntament del Masnou	1
Serveis d'interès general	2
Telefónica España, SAU	1
ENDESA	1
Total	41

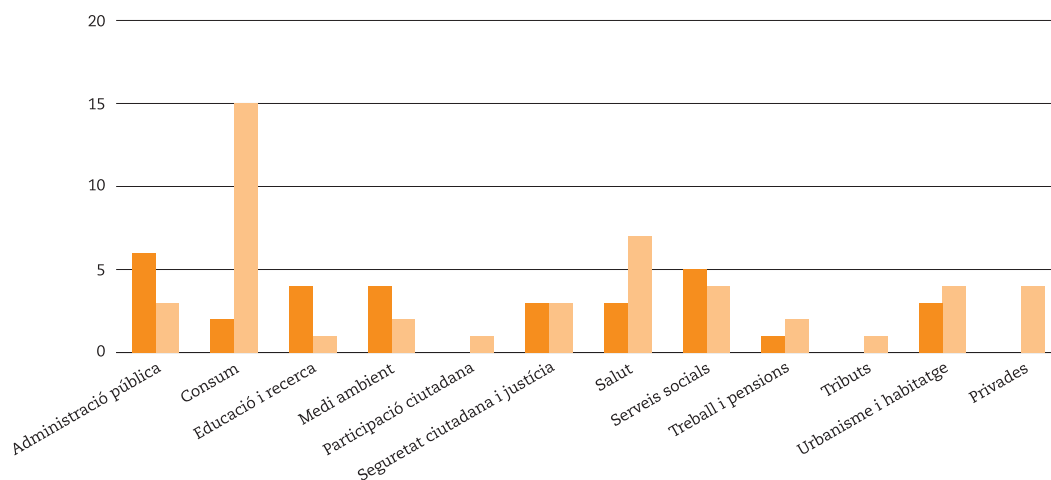
3.6. Idioma de presentació de les queixes

	Queixa	%
■ Català	22	70,97%
■ Castellà	9	29,03%
Total	31	100,00%

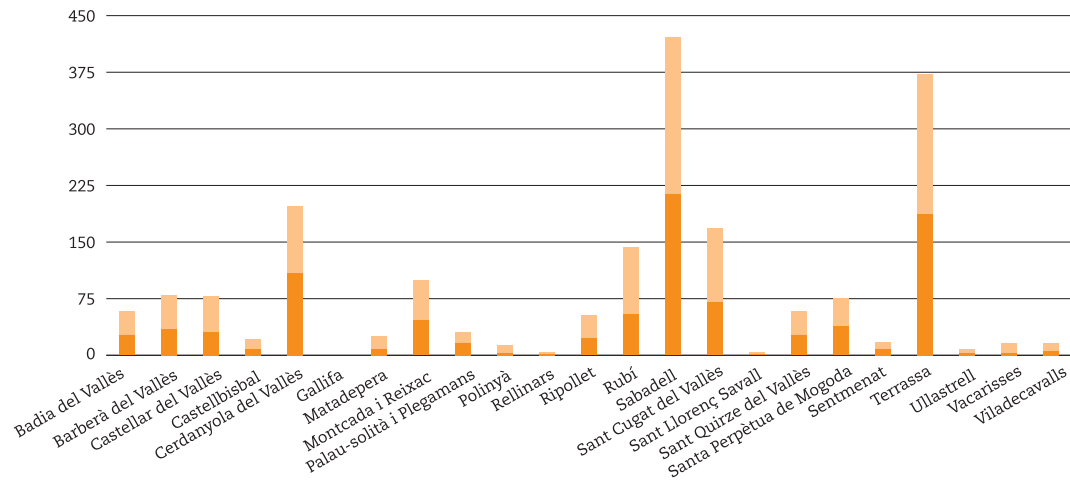
3.7. Queixes i consultes procedents de Castellar del Vallès segons la matèria

	■ Queixes	■ Consultes	Total
Administració pública	6	3	9
Coacció administrativa	3	1	4
Funció pública	3	0	3
Patrimoni de l'Administració	0	1	1
Responsabilitat patrimonial	0	1	1
Consum	2	15	17
Serveis	0	7	7
Subministraments	2	5	7
Transports públics	0	3	3
Educació i recerca	4	1	5
Educació primària i secundària	1	0	1
Educació universitària	2	1	3
Formació professional de grau mig i batxillerats	1	0	1
Medi ambient	4	2	6
Gestió ambiental	2	1	3
Llicències d'activitats	1	1	2
Maltractaments d'animals	1	0	1
Participació ciutadana	0	1	1
Participació electoral	0	1	1
Salut	3	3	6
Drets i deures	2	2	4
Gestions administratives sanitàries	0	1	1
Infraestructures, gestió i recursos	1	0	1
Seguretat ciutadana i justícia	3	7	10
Actuació de forces de seguretat	2	0	2
Administració de Justícia	1	7	8
Serveis socials	5	4	9
Famílies	1	1	2
Inclusió social	0	1	1
Persones amb discapacitat	4	2	6
Treball i pensions	1	2	3
Seguretat Social	0	2	2
Treball	1	0	1
Tributs	0	1	1
Tributs estatals	0	1	1
Urbanisme i habitatge	3	4	7
Habitatge	0	1	1
Mobilitat	2	1	3
Urbanisme	1	2	3
Privades	0	4	4
Total	31	47	78

3.8. Queixes i consultes procedents de Castellar del Vallès i de la resta de la comarca

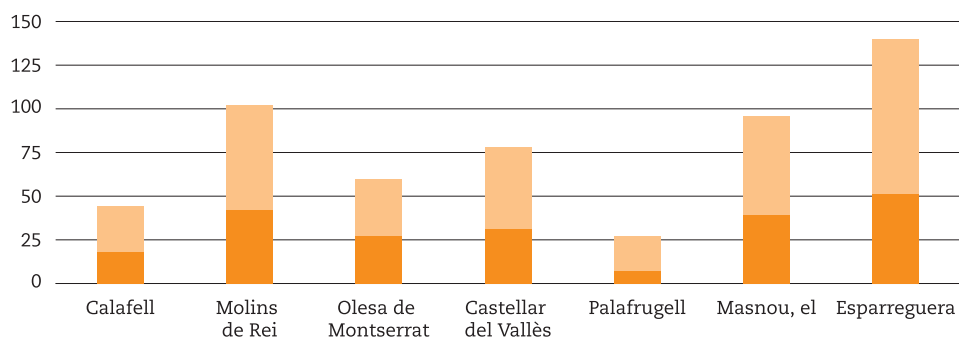
	Queixes	Consultes	Total
Badia del Vallès	26	32	58
Barberà del Vallès	35	45	80
Castellar del Vallès	31	47	78
Castellbisbal	8	13	21
Cerdanyola del Vallès	109	88	197
Gallifa	0	0	0
Matadepera	8	17	25
Montcada i Reixac	46	53	99
Palau-solità i Plegamans	16	14	30
Polinyà	3	10	13
Rellinars	2	2	4
Ripollet	22	31	53
Rubí	54	90	144
Sabadell	213	209	422
Sant Cugat del Vallès	70	98	168
Sant Llorenç Savall	1	3	4
Sant Quirze del Vallès	26	33	59
Santa Perpètua de Mogoda	38	38	76
Sentmenat	8	9	17
Terrassa	187	185	372
Ullastrell	3	5	8
Vacarisses	3	13	16
Viladecavalls	6	10	16
Total	915	1.045	1.960

3.9. Queixes i consultes procedents de Castellar del Vallès en relació amb les procedents de municipis amb poblacions de grandàries similars

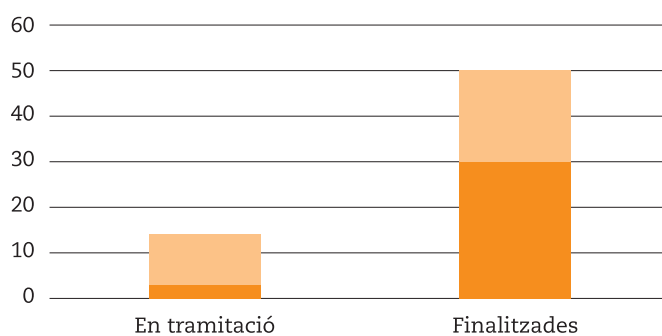
	Població	Queixes	Consultes	Total
Calafell	24.984	18	26	44
Molins de Rei	24.572	42	60	102
Olesa de Montserrat	23.924	27	33	60
Castellar del Vallès*	23.238	31	47	78
Palafrugell	22.816	7	20	27
Masnou, el	22.523	39	57	96
Esparreguera*	21.986	51	89	140
Mitjana	23.435	31	47	78

* Municipi amb conveni de visió singular de supervisió

3.10. Estat de tramitació de les queixes

	En tramitació	Finalitzades	Total	%
■ Queixes iniciades abans 2011	3	30	33	51,56%
■ Queixes iniciades 2011	11	20	31	48,44%
Total	14	50	64	100,00%

4. RESOLUCIONS DEL SÍNDIC MÉS RELLEVANTS TRAMITADES DURANT EL 2011 AMB REFERÈNCIA A CASTELLAR DEL VALLÈS

Queixa 01330/2009

Queixa contra l'Ajuntament de Castellar del Vallès per haver desestimat les al·legacions contra el procediment de constrenyiment per unes taxes de gual

La persona interessada ha presentat una queixa contra la reclamació que l'Ajuntament de Castellar del Vallès li va fer en relació amb la taxa per entrada i sortida de vehicles a través de les voreres del carrer on s'ubica el seu habitatge. També es queixa per la desestimació dels recursos que va presentar al consistori.

L'Ajuntament de Castellar del Vallès indica que l'alta de la taxa per entrada de vehicles i guals corresponent a la finca de la persona interessada es va produir l'any 2006 a conseqüència d'una inspecció municipal, malgrat que no es detalla en quina data es va informar la persona interessada de l'alta en el padró.

De conformitat amb l'article 102.3 de la Llei general tributària, pel que fa als tributs de cobrament periòdic per rebut, una vegada notificada la liquidació corresponent a l'alta en el registre respectiu, padró o matrícula, es poden notificar col·lectivament les successives liquidacions mitjançant edictes que ho adverteixin.

Això permet, en primer lloc, procedir a la notificació col·lectiva quan es tracti de liquidacions de tributs de cobrament periòdic per rebut; en segon lloc, que aquesta notificació sigui precedida de l'alta en el registre, padró o matrícula respectius; i, en tercer lloc, que es faci aquesta notificació respecte de la segona i les ulteriors liquidacions perquè la primera s'ha d'haver notificat personalment.

De tota la documentació examinada, el Síndic comprova que no hi ha constància que s'hagués efectuat la notificació individual de la liquidació de la taxa corresponent a l'alta en el padró respectiu, ni tampoc no n'hi ha de les liquidacions successives. A més, es va fer directament la provisió de constrenyiment per la qual es reclamaven les taxes corresponents als exercicis del 2006, 2007, 2008 i 2009.

Per tant, el Síndic entén que les provisions de constrenyiment dictades haurien de ser nul·les. Així, el Síndic suggereix a l'Ajuntament de Castellar del Vallès que revisi la decisió presa i doni les ordres oportunes per anul·lar les provisions de constrenyiment emeses per deutes en concepte de taxa per entrada i sortida de vehicles dels exercicis 2006, 2007, 2008 i 2009, per falta de notificació de les liquidacions corresponents, i que dugui a terme les actuacions oportunes per procedir a la devolució dels ingressos indeguts.

Queixa 04920/2009

Lentitud de l'Administració educativa en la concessió dels ajuts de menjador escolar als alumnes de Castellar del Vallès

Una federació d'associacions de mares i pares d'alumnes (en endavant AMPA) de Castellar del Vallès mostra la seva disconformitat sobre diversos assumptes, particularment sobre: la planificació de l'oferta de places escolars al municipi de Castellar del Vallès; la provisió de personal docent als centres, i la gestió de les beques de menjador escolar.

Pel que fa a la planificació de l'oferta de places escolars, aquesta federació exposa que les aules dels centres escolars estan massificades, amb ampliacions de ràtio en la majoria de centres escolars, tant a primària com a secundària. Lamenta que no s'hagi donat resposta a temps a la necessitat de nous centres escolars al municipi, i també que la construcció del tercer institut d'estudis secundaris estigui experimentant un retard important.

Pel que fa a la provisió de personal docent, lamenta que presumptament les substitucions de professorat es facin amb retard, especialment quan les baixes es produeixen abans de les vacances i s'espera a cobrir-les en finalitzar les vacances.

Finalment, i pel que fa específicament a la gestió de les beques escolars, la federació lamenta que la transferència de les beques a les famílies beneficiàries es faci amb el curs escolar ja avançat, la qual cosa obliga les mateixes AMPA a finançar el menjador a les famílies amb dificultats econòmiques.

Les dades d'escolarització aportades per l'Administració local posen de manifest que hi ha pràcticament un equilibri entre oferta i demanda a l'educació infantil de segon cicle i a l'educació primària, equilibri que pot derivar en un dèficit puntual de places en funció del comportament de la matrícula viva i també de la grandària de determinats grups d'alumnes, que ha obligat a fer ampliacions de ràtios i grups en diversos cursos i centres. Respecte a aquest assumpte, no es percep cap irregularitat.

Amb relació a la presumpta tardança en la concessió dels ajuts de menjador escolar als alumnes de Castellar del Vallès, el Síndic informa el consistori i el Consell Comarcal del Vallès Occidental que recentment, en data 6 de maig de 2010, va lliurar al Parlament de Catalunya l'informe extraordinari "La provisió i l'accés als serveis de transport i menjador escolars", que es proposa analitzar els problemes plantejats a aquesta institució relacionats amb aquest àmbit de la política educativa i formular recomanacions amb la voluntat de contribuir a la resolució dels greuges i de les desigualtats existents.

En aquest sentit, el Síndic informa que recomana al Departament d'Educació que modifiqui els decrets que regulen la provisió d'aquests serveis i incorpori criteris de distància geogràfica i de renda per determinar la provisió obligatòria i gratuïta dels serveis de transport i menjador escolars, a més del criteri d'escolarització en un altre municipi diferent del de residència, apli-

cable obligatòriament d'acord amb el que preveu la normativa actual de caràcter estatal.

Tot i que la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, no va més enllà en el reconeixement d'aquest dret, l'anàlisi comparada a escala autonòmica posa de manifest que hi ha comunitats autònomes que han promogut normatives que incorporen altres supòsits en la provisió gratuïta i obligatòria d'aquests serveis. En aquest sentit, el Síndic demana que s'actualitzi l'ordenament jurídic vigent a Catalunya.

Aquest informe també sol·licita un esforç pressupostari més gran per part del Departament d'Educació en ajuts de menjador escolar per raons socioeconòmiques. Les dades posen de manifest que hi ha un gran nombre d'infants que es troben en una situació de pobresa relativa que no són perceptors d'aquests ajuts per manca de disponibilitat pressupostària.

Entre altres aspectes, l'informe esmentat també suggereix al Departament d'Educació que desenvolupi les mesures financeres necessàries a fi de garantir la puntualitat en els pagaments que fa als consells comarcals pels conceptes de transport i menjador escolars. Les queixes rebudes al Síndic constaten retards en la transferència de recursos financers per part del Departament d'Educació als consells comarcals que, al seu torn, han provocat problemes, per exemple, amb la gestió del servei per part de consells comarcals (transport) i de centres i AMPA (menjador), i amb la relació amb les empreses proveïdores.

Recentment, el Departament d'Educació ha fet saber al Síndic que està introduint canvis en la gestió del finançament dels consells comarcals amb el propòsit d'avançar els pagaments. Aquests canvis consisteixen bàsicament a no gestionar un acord de govern plurianual, ja que endarreria les tramitacions, i a fer pagaments del 10% mensual a partir de gener (quan abans es feien en blocs del 30% trimestral). A criteri de l'Administració educativa, aquestes mesures contribuiran a agilitar els pagaments a les administracions comarcals. Per això, el Síndic demana la valoració del Consell Comarcal del Vallès Occidental per conèixer si, d'acord amb la seva experiència, aquestes mesures serviran per corregir els dèficits existents.

A més, demana també informació sobre el posicionament del Consell Comarcal del Vallès Occidental davant de les conclusions i recomanacions contingudes en l'informe esmentat.

Dit això, en l'informe de resposta el Consell Comarcal exposa com a possible solució, i d'acord amb l'experiència acumulada, que les AMPA i les escoles acordin la gestió dels ajuts de menjador per a alumnes amb necessitats socioeconòmiques amb l'Ajuntament de Castellar del Vallès, tal com fan els dotze municipis de la comarca que treballen directament amb el Consell Comarcal.

Si es tracta d'una solució, el Síndic suggereix que es facin les gestions necessàries a fi de valorar, conjuntament amb l'Ajuntament de Castellar del Vallès, la implantació d'aquesta mesura. Per això, el Síndic s'ha adreçat també a l'Administració local per conèixer el seu posicionament.

L'Ajuntament valora positivament els suggeriments del Síndic i proposa implantar-los quan la situació financera del consistori millori. D'acord amb això, el Síndic finalitza la seva intervenció amb l'Ajuntament de Castellar.

Posteriorment, el Síndic demana informació sobre la presumpta mala planificació escolar al municipi de Castellar del Vallès al Departament d'Educació. D'acord amb les informacions trameses per l'Administració educativa, es constata, en primer lloc, que el canvi d'oferta de grups a primer d'educació secundària obligatòria (en endavant ESO) es deu al fet que un centre concertat que fins ara només tenia autorització d'infantil i primària, ha estat autoritzat per iniciar l'ESO, de manera que els centres públics passen dels vuit als set grups actuals, i els concertats, d'un grup als dos grups actuals.

El Departament d'Educació també indica que de cara al curs 2014-2015, quan serà necessària una major dotació de grups de primer d'ESO, s'està estudiant la possibilitat de convertir un centre públic de primària de dues línies en un institut-escola que integri primària i secundària obligatòria.

Finalment, el Departament d'Educació també exposa que intenta repartir les ampliacions de ràtio de manera equitativa entre tots els centres públics i concertats del municipi, i que l'existència d'un grup amb trenta alumnes es deu a l'existència d'una unitat de suport d'educació especial (en endavant USEE), amb una dotació simultània a l'aula d'un mestre i un educador.

Precisament, sobre aquest fet i sobre la gestió de les ampliacions de ràtio en general, el Síndic indica al Departament d'Educació que en l'informe de 6 d'abril de 2010 emès per l'Administració educativa, en què s'exposen les dades de matriculació, es posa de manifest que hi ha nombrosos grups amb ampliacions de ràtio fetes, alguns amb més de vint-i-set alumnes. A tall d'exemple, dels noranta-sis grups d'educació infantil de segon cicle i de primària als centres sufragats amb fons públics de Castellar del Vallès durant el curs 2009/2010, més del 28% tenia com a mínim una ampliació de ràtio feta. Això significa que més d'un de cada quatre grups presenten ampliacions de ràtio.

El Síndic és conscient que aquest escenari s'emmarca en un context de gestió de recursos limitats. Això no obstant, recorda que el nombre màxim d'alumnes per grup a primària està establert en vint-i-cinc amb caràcter general, i que l'augment d'aquest nombre (fixat en 10%) constitueix una mesura de caràcter excepcional, que hauria de ser aplicada en les circumstàncies específiques que preveu la norma.

En aquest sentit, cal tenir present que la xifra de vint-i-vuit alumnes depassa el 10% establert com a màxim. Durant el curs 2009/2010, com a mínim, hi havia dos grups que tenien aquesta quantitat d'alumnat. Sobre el grup de P4 amb trenta alumnes, a més, s'entén que l'existència d'una USEE al centre i d'un educador de suport que garanteix l'atenció de l'alumnat amb necessitats educatives especials matriculat no justifica aquesta matrícula per sobre de la ràtio.

De fet, el Decret 75/2007, de 27 de març, recull aquesta mesura per "atendre les necessitats immediates d'escolarització de l'alumnat de nova incorporació al sistema educatiu que es puguin presentar a l'inici o al llarg del curs escolar", supòsit que no es dona, per exemple, en aquest cas, ja que es tracta d'un grup consolidat que sembla que es manté estable en una xifra per sobre de la ràtio permesa per motius diferents dels de la nova incorporació d'alumnat al sistema educatiu.

Des d'aquesta perspectiva, el Síndic suggereix que el Departament d'Educació hauria d'evitar aquest tipus de solució, i ponderar especialment els casos de grups amb més heterogeneïtat que poden fer més difícil la seva atenció. En aquest sentit, un cop adoptada aquesta mesura, el Síndic suggereix que es vetlli per la qualitat de l'atenció educativa que reben els infants i que es prenguin en consideració les possibles necessitats formulades pels centres afectats, per si cal obrir un nou grup o adoptar altres mesures de reforç.

Queixa 04945/2009

Disconformitat amb la inactivitat de l'Ajuntament de Castellar del Vallès davant les obres il·legals dutes a terme en una finca d'aquesta localitat

El promotor de la queixa manifesta la seva disconformitat amb la inactivitat de l'Ajuntament de Castellar del Vallès davant les obres il·legals dutes a terme en una finca d'aquesta localitat.

D'acord amb la documentació presentada pel promotor de la queixa, l'Ajuntament va constatar que les obres, consistents a allargar la cuina fins a la paret mitgera de l'habitatge, s'havien dut a terme sense llicència. No obstant la naturalesa de les obres, il·legals i il·legalitzables, encara no s'ha restaurat la realitat física i l'ordre jurídic vulnerats.

En vista del que s'exposa a l'escrit tramès per l'Ajuntament de Castellar del Vallès en relació amb la queixa de la persona interessada, i atès que ha transcorregut un termini prudencial de temps des de la darrera comunicació del consistori, el Síndic demana a aquesta administració que aporti una còpia dels actes administratius de protecció de la legalitat urbanística dictats i que l'informi de l'estat de l'expedient seguit per a la restauració de la realitat física alterada i l'ordre jurídic vulnerat.

Un cop rebut aquest segon informe, en vista del que s'hi exposa i atès que s'ha reiniciat l'activitat municipal per dur a terme la restauració de la realitat física alterada i l'ordre jurídic vulnerat, el Síndic dóna per tancades les seves actuacions, sens perjudici que, si en un termini prudencial de temps no s'ha executat la resolució, es pugui reobrir la queixa.

Queixa 04947/2009

Disconformitat amb la desestimació de l'Ajuntament de Castellar del Vallès d'un recurs contra la liquidació de la taxa de guals sense reserva de la via pública

El promotor exposa que en data 15 de febrer de 2008 va presentar un recurs a l'Ajuntament de Castellar del Vallès contra la liquidació de la taxa de guals per la inexistència del fet imposable, ja que no hi havia cap reserva de via pública per a l'entrada de vehicles per sobre de les voreres, ni era la seva voluntat tenir-la. Així mateix, va sol·licitar la devolució dels imports pagats indegudament des de l'any 2005.

La persona interessada mostra el seu desacord amb la desestimació del recurs presentat.

L'Ajuntament de Castellar del Vallès esmenta que l'Ordenança fiscal A6 es fonamenta en l'establiment del fet imposable de l'aprofitament especial que té lloc per l'entrada i sortida de vehicles per sobre de la vorera, que porta implícit un altre fet imposable, que és la reserva necessària de la via pública, que han d'observar tots els conductors per tal de poder exercir el dret d'entrada i sortida de vehicles per sobre de la vorera.

Per tant, conclou que aquesta reserva implícita és indissociable del fet imposable principal, que és la reserva per a l'entrada i la sortida de vehicles per sobre de la vorera.

En vista d'aquesta informació, el Síndic formula les consideracions següents:

En el pressupòsit de fet que el consistori ha establert en l'Ordenança fiscal reguladora i que configura el fet imposable de la taxa es poden diferenciar dos fets perfectament delimitables: d'una banda, l'entrada i la sortida de vehicles per sobre de la vorera; i de l'altra, la reserva de via pública, que impedeix l'estacionament d'altres vehicles al seu davant i que assegura a l'usuari que l'accés per la via pública quedi lliure i expedit.

Si bé són dos fets profundament connectats, no necessàriament són indissolubles: es pot donar el supòsit de fet concret en què un ciutadà accedeixi amb el vehicle a una finca per sobre de la vorera, però que no estigui interessat a fer una reserva de la via pública que li possibiliti l'accés sense impediments.

Per tant, el Síndic considera que ha de ser possible diferenciar els dos supòsits de fet esmentats, que per la seva configuració donen lloc a dos fets imposables diferents, perfectament delimitables i individualitzables, tot i els elements comuns i els punts de connexió.

Les ordenances fiscals, doncs, han de poder recollir el supòsit de fet consistent en l'entrada de vehicles per sobre de les voreres sense que això comporti reserva exclusiva de la via pública.

Alhora, i d'acord amb la naturalesa jurídica de la taxa, en tant que contraprestació pecuniària per l'aprofitament especial del domini públic, cal establir la tarifa o quota tributària que correspongui a aquest fet imposable, la qual ha de ser congruent amb la menor intensitat en la utilització privativa del domini públic.

D'acord amb el que s'ha exposat, el Síndic recomana a l'Ajuntament que reguli en l'Ordenança fiscal el fet consistent en l'entrada de vehicles per sobre de les voreres sense que comporti una reserva exclusiva de la via pública com a element fàctic configurador d'un fet imposable diferenciat i individualitzat de l'entrada de vehicles per sobre de les voreres amb reserva de via pública.

L'Ajuntament de Castellar del Vallès ha tramès un informe del qual es desprèn que no ha acceptat la recomanació del Síndic. Per tant, el Síndic finalitza la seva actuació en aquest assumpte i es reserva el dret de destacar aquesta situació al Parlament de Catalunya en l'informe anual d'aquesta institució.

Queixa 00552/2010

Manca de resposta de l'Ajuntament de Castellar del Vallès a una sol·licitud de reserva d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda i disconformitat amb una sanció en zona de càrrega i descàrrega

La promotora es queixa de la manca de resposta de l'Ajuntament de Castellar del Vallès a una sol·licitud de reserva d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda.

La persona interessada és una persona amb discapacitat que té reconeguda la superació del barem de mobilitat reduïda. Amb motiu d'un canvi de domicili, en data 30 de setembre de 2009 va sol·licitar a l'Ajuntament la concessió d'una reserva de plaça d'aparcament, d'acord amb les previsions del Decret 97/2002, de 5 de març.

La reclamant indica que no ha rebut encara la resolució corresponent, fet que li comporta perjudicis importants, atès que pateix greus dificultats de mobilitat.

A més, planteja que per aquest motiu ha de fer servir ocasionalment les zones de càrrega i descàrrega i, tot i que disposa de la targeta acreditativa

corresponent, li han imposat multes per aquest motiu. Concretament, fa referència a una sanció imposada el 4 d'octubre de 2009.

Un cop rebut i estudiat l'informe municipal de resposta, el Síndic conclou que l'Ajuntament no reconeix la possibilitat de concedir places d'aparcament reservades per a persones amb mobilitat reduïda de manera individual o personalitzada.

Per a la valoració d'aquest assumpte, el Síndic recorda que cal partir de les previsions establertes en matèria d'accessibilitat, i de manera específica del Decret 97/2002, de 5 de març, sobre la targeta d'aparcament per a persones amb discapacitat i altres mesures adreçades a facilitar el desplaçament de les persones amb mobilitat reduïda.

Aquesta targeta constitueix un mecanisme de promoció de l'autonomia i la lliure circulació de les persones amb discapacitat, que resulta rellevant per compensar les dificultats amb què es poden trobar aquestes persones per desenvolupar les activitats quotidianes, superar les limitacions derivades de les discapacitats que els afecten i afavorir-ne la integració. Per tant, s'emmarca en les mesures orientades a la protecció de les persones amb discapacitat, d'acord amb la Constitució.

Amb aquesta finalitat s'estableixen diverses mesures que, amb caràcter de mínims, han de garantir els ens locals competents en matèria d'ordenació del trànsit, mitjançant les seves ordenances. Aquestes mesures es recullen en l'article 5 del Decret, que diferencia dos tipus de reserves:

D'una banda, la lletra d) estableix la possibilitat de la reserva de places d'aparcament, abans de fer la sol·licitud, en els llocs on es comprovi que és necessari per a les persones titulars de targetes d'aparcament per a persones amb discapacitat i, especialment, a prop dels seus domicilis i/o dels seus llocs de treball.

D'altra banda, la lletra h) disposa l'elaboració d'un pla d'ubicació de reserva de places d'aparcament públiques per a l'ús dels vehicles que portin persones titulars d'aquesta targeta d'aparcament, distribuïdes per les zones considerades d'interès en els nuclis urbans.

La qüestió fonamental, en aquest cas, és determinar el sentit que s'ha de donar a la primera d'aquestes previsions, continguda a la lletra d).

El Síndic entén que s'ha de relacionar amb una reserva individualitzada, destinada a una persona concreta, i no a qualsevol persona amb discapacitat i mobilitat reduïda que sigui titular d'aquesta targeta.

En aquest sentit, cal tenir en compte que el text fa referència expressament a llocs ubicats "a prop dels seus domicilis i/o dels seus llocs de treball", cosa que caldria entendre referida a la persona que fa la sol·licitud. D'una banda, el domicili, entès com a lloc de residència d'un individu o d'una família, té un

significat personal, individual; i de l'altra, la referència als "seus" domicilis i als "seus" llocs de treball portaria també a aquesta conclusió.

Aquesta qüestió, de fet, ha motivat altres actuacions del Síndic, arran de les interpretacions diverses que els ens locals han fet d'aquest precepte. Per aquest motiu, l'any 2009 el Síndic va recomanar al Departament d'Acció Social i Ciutadania que modifiqués el Decret 97/2002 perquè recollís de manera clara aquest sentit o, en qualsevol cas, que regulés de manera unívoca aquesta qüestió. Aquest suggeriment va ser acceptat pel Departament, que va informar que la regulació de la reserva de places d'aparcament que s'inclourà en la modificació del Codi d'accessibilitat en tramitació indicarà que han de ser individualitzades.

En qualsevol cas, amb independència d'aquesta futura modificació normativa, s'entén que, amb el redactat vigent, la interpretació més coherent d'aquest precepte (article 5.d) fa referència a reserves d'aparcament individualitzades o personalitzades, destinades a la persona concreta que fa la sol·licitud. Així es permetria que la persona beneficiària pogués gaudir d'aquesta reserva de manera exclusiva, a prop del "seu domicili" o del "seu lloc de treball".

Per tant, el Síndic assenyala que el redactat de l'article 5 estableix que es tracta de mesures que els ajuntaments han d'establir "com a mínim" en les seves ordenances. Per tant, sembla que s'atribueix un caràcter imperatiu a aquesta mesura, sens perjudici que en les ordenances es regulin els paràmetres, aspectes i condicions en què es podrà gaudir d'aquestes reserves, els límits o altres aspectes concrets que resultin necessaris, en el marc de les previsions establertes pel Decret.

A banda d'això, cal referir-se a l'estacionament del vehicle en zona de càrrega i descàrrega que va donar lloc a la sanció imposada a la persona interessada el 4 d'octubre de 2009.

Entre les mesures indicades en l'article 5 del Decret 97/2002, i que les ordenances municipals han de recollir com a condició mínima, s'estableix que s'ha de permetre a les persones titulars de targetes d'aparcament per a persones amb discapacitat que "estacionin els seus vehicles, sense cap limitació de temps i sense obtenir comprovant, en els estacionaments amb horari limitat i en les zones de càrrega i descàrrega".

Aquesta possibilitat es disposa amb caràcter general, sense limitació ni excepcions. En la mateixa línia es regula en l'article 33.1 de l'Ordenança municipal, si bé l'apartat següent introdueix un element que podria suposar una limitació i, alhora, genera confusió.

Amb tot, cal considerar que les previsions del Decret 97/2002 avalarien una interpretació més favorable al reconeixement d'aquesta possibilitat d'estacionament sense limitació per part de les persones titulars de la targeta d'apar-

cament. Això aconsellaria una reconsideració de la sanció imposada a la persona interessada.

En últim extrem, en el supòsit que es pretengués limitar la possibilitat d'estacionament en aquesta zona, cal plantejar la conveniència d'una modificació del redactat de l'article 33 de l'Ordenança municipal, a fi de concretar les condicions d'ús d'aquesta possibilitat d'estacionament en zona de càrrega i descàrrega i evitar situacions d'inseguretat jurídica.

De conformitat amb això, el Síndic recomana a l'Ajuntament de Castellar del Vallès:

En primer lloc, que modifiqui l'Ordenança municipal reguladora de la circulació de vianants i de vehicles de Castellar del Vallès, per tal d'adaptar-la a les previsions del Decret 97/2002, de 5 de març, i estableixi la possibilitat de concessió de reserva de places d'aparcament individualitzades o personalitzades per a les persones amb mobilitat reduïda.

I en segon lloc, que modifiqui el redactat de l'article 33 de l'Ordenança esmentada i anul·li la sanció imposada a la persona interessada per estacionar en zona de càrrega i descàrrega segons les previsions de l'article 5, lletra b del Decret 97/2002.

En l'escrit del 23 de novembre de 2011, l'Ajuntament exposa que el seu criteri és contrari a l'adjudicació de places personalitzades i que no s'anul·larà la sanció als promotors de la queixa.

El Síndic conclou que l'Ajuntament no ha acceptat els seus suggeriments i, d'acord amb això, finalitza la seva intervenció en l'assumpte.

Queixa 00564/2010

Disconformitat amb la quota tributària de l'Ajuntament de Castellar del Vallès de la taxa de recollida de residus

La promotora manifesta la seva disconformitat amb la quota tributària de l'Ajuntament de Castellar del Vallès corresponent a la taxa de recollida de residus d'un local d'uns 12 m² aproximadament que destina a l'activitat comercial de floristeria.

D'una banda, la persona interessada exposa el seu desacord amb l'augment de la quota tributària que ha hagut de satisfer en l'exercici de 2009 respecte als exercicis anteriors, tot i haver aplicat la bonificació per la utilització de la deixalleria municipal.

I, d'altra banda, considera que la quota tributària que satisfà és excessiva en referència al volum de negoci de l'activitat comercial, ja que el local comercial té una superfície aproximada de 12 m².

El Síndic ha indicat al consistori que ha analitzat l'Ordenança fiscal número A4, reguladora de la taxa per recollida de residus municipals, en la qual ha pogut observar que la tarifa tributària que s'aplica per al càlcul de la quota està basada en dos paràmetres: el tipus d'activitat per producció i la superfície de l'establiment. No obstant això, constata que la tarifa és la mateixa per als trams de superfície entre menys de 50 m² i 150 m²; en canvi, en la resta de trams de superfície de local la tarifa varia progressivament.

Com a resposta, l'Ajuntament indica literalment que "pel que fa a la manca d'aplicació d'un coeficient de progressivitat a les superfícies de locals de fins a 150 m², l'Ajuntament va creure convenient no establir aquest coeficient en establiments de superfícies inferiors, i sí fer-ho a partir d'una certa entitat, per raons de cobertura de costos del servei i de proporcionalitat".

En vista del que el consistori exposa i més enllà d'aquesta queixa concreta, el Síndic formula les consideracions següents:

A diferència dels impostos, que són tributs exigits sense contraprestació, la característica fonamental de les taxes és la contraprestació del servei rebut pel subjecte passiu. Les taxes es defineixen com a prestacions patrimonials de caràcter públic, el fet imposable de les quals consisteix en la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local, la prestació de serveis o la realització d'activitats en règim de dret públic de competència local que es refereixin, afectin o beneficiïn de forma particular el subjecte passiu.

Amb referència a la determinació de la quota tributària, l'import de les taxes per la prestació d'un servei o per la realització d'una activitat no pot excedir en conjunt el cost real o previsible del servei o, en tot cas, el valor de la prestació rebuda. Per tant, impera en la determinació del quàntum de la taxa, els

principis d'equivalència i el de cobertura de costos, que impedeixen quantificar l'import d'aquests tributs per sobre del nivell econòmic del seu cost.

El límit del cost global del servei com a sostre màxim per a la imposició té una gran importància, ja que actua com a garantia per al contribuent. Per això, la concreció del cost mitjançant la memòria economicofinancera constitueix una autèntica garantia per als subjectes obligats al pagament.

Ahora, l'informe economicofinancer és una condició per a l'eficàcia i la validesa jurídica de les exaccions tributàries, l'omissió del qual comporta la nul·litat de ple dret de l'ordenança fiscal i les liquidacions emeses sota la seva empara. L'informe esmentat ha d'acompanyar tant l'establiment com les modificacions de les taxes en qualsevol dels seus elements essencials.

La quota tributària consistirà, segons es disposi en l'ordenança fiscal corresponent, en la quantitat resultant d'aplicar una tarifa, o bé una quantitat fixa assenyalada o bé la quantitat resultant de l'aplicació conjunta dels dos procediments. Sigui quin sigui el mètode de quantificació de la quota tributària de la taxa, ha d'estar present el principi del benefici, principi que pretén que els ciutadans contribueixin segons l'ús que facin dels serveis públics i el benefici que n'obtinguin, fet que comporta que la imposició contributiva ha d'estar directament correlacionada amb el servei efectivament prestat i rebut.

Així, un cop escollit un mètode d'estimació de la capacitat contributiva, aquest ha de ser suficientment objectiu: l'estimació de l'import de la quota tributària ha d'intentar ser un reflex de la realització del fet imposable i la càrrega tributària i s'han d'incloure els mecanismes de correcció necessaris a fi de garantir l'equilibri en l'equació prestació-cost del servei. No s'ha d'oblidar que les taxes són un tribut de caràcter retributiu que es configura com una contraprestació patrimonial per la prestació d'un servei públic que presta l'Administració i que beneficia de forma particular el subjecte passiu.

D'acord amb tot això, el Síndic considera que les tarifes establertes en l'Ordenança fiscal número A4, reguladora de la taxa de recollida de residus del municipi, no respecta l'equilibri de l'equació prestació-cost del servei, ja que s'aplica el mateix import per a locals de menys de 50 m² a 150 m². En la classificació concreta de l'activitat objecte de queixa, comerç minorista de flors i plantes (grup C), es pot afirmar sense gaires probabilitats d'error que el volum de residus generats en un local de 150 m² és considerablement més gran que el volum de residus que es genera en un local de menys de 50 m², com és el cas de l'objecte tributari de la queixa.

La càrrega tributària en les taxes no pot estar dissociada de la realització o la intensitat en la realització del fet imposable. Aquest fet podria comportar vulneració dels principis constitucionals que informen i ordenen l'àmbit tributari, com ara el principi de no-confiscatorietat.

Per aquest motiu, el Síndic recomana a l'Ajuntament de Castellar del Vallès que revisi les tarifes que ha d'aplicar per al càlcul de la quota tributària de la

taxa de recollida de residus municipals, a fi que la càrrega tributària respecti el principi d'equivalència entre el servei prestat i el cost que se'n satisfà.

Posteriorment, la persona interessada ha comunicat al Síndic que ha rebut l'abonament de l'Ajuntament de Castellar del Vallès corresponent a l'aplicació incorrecta de la taxa de l'exercici de 2010. Per la seva banda, l'Ajuntament ha informat que actualment està treballant en la modificació de l'Ordenança de recollida d'escombraries per incorporar els suggeriments efectuats per aquesta institució.

En vista que l'administració ha corregit la seva actuació en el sentit sol·licitat, el Síndic dóna per finalitzades les seves actuacions en aquest assumpte.

Queixa 00588/2010

Manca d'actuació i de resposta de l'Ajuntament de Castellar del Vallès davant les denúncies per diversos aspectes del Pla parcial Can Bages

El promotor manifesta el seu desacord amb diversos aspectes del Pla parcial Can Bages de l'Ajuntament de Castellar del Vallès.

D'una banda, mostra la seva disconformitat amb l'acord d'instal·lació d'una depuradora que donarà servei al polígon industrial en una zona qualificada pel Pla urbanístic d'equipaments. Manifesta que la modificació de l'ús del sòl s'efectuarà sense la modificació prèvia dels instruments de planejament corresponents i sense haver atorgat el tràmit d'audiència als ciutadans.

Així mateix, exposa que la depuradora estarà ubicada a escassa distància del Mas Can Bages, fet amb el qual no està d'acord, ja que considera que es produeix una intromissió no necessària en un entorn que caldria protegir pel seu interès com a patrimoni històric.

D'altra banda, es queixa de la inactivitat de la corporació local envers les denúncies presentades per l'execució de les obres d'urbanització del Pla parcial i la manca de resposta a l'escrit que va presentar en data 30 de juliol de 2009.

El promotor de la queixa exposa que s'han efectuat moviments de terres no autoritzats que afectaven els meandres del torrent del Can Bages i el talús i que caldria restituir la zona afectada al seu estat original.

També exposa que s'ha produït un abocament incontrolat de residus, entre els quals hi ha plaques d'uralita i fibrociment i que, tot i estar detectats per la corporació municipal, no s'ha fet cap seguiment per comprovar que se n'hagi efectuat una gestió correcta.

En vista del que exposa el consistori, el Síndic s'hi ha adreçat de nou a fi d'obtenir una ampliació de la informació.

Així, en relació amb la instal·lació de l'estació depuradora, el Síndic demana informació sobre els actes d'informació pública efectuats arran de la decisió administrativa i el projecte d'obres que la contenia (amb el benentès que el Pla parcial Can Bages no contenia aquesta previsió), a fi que els ciutadans poguessin presentar les alegacions que estimessin oportunes.

Pel que fa a l'abocament il·legal i incontrolat de residus que contenen fibrociment, en l'informe emès es fa constar el següent:

“En l'acta de reunió d'11 de novembre de 2008 ja s'esmenta que cal gestionar tot el fibrociment existent a les parcel·les que estan abandonant els propietaris i es disposa d'almenys una fotocòpia de full de seguiment de 9.600 kg de residus lliurats [...]”.

En vista del que s'exposa en l'informe, i ateses les repercussions per a la salubritat pública que l'abocament esmentat comporta, el Síndic demana que s'acrediti que han estat retirats tots els residus acumulats procedents de l'obra i, concretament, els de fibrociment.

Finalment, recorda que un dels motius de disconformitat exposats per la persona interessada era la manca de resposta a l'escrit que va presentar en data 30 de juliol de 2009. Per tant, el Síndic suggereix que es doni resposta expressa a l'escrit presentat pel promotor de la queixa, de conformitat amb l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i que s'aporti a aquesta institució una còpia de la resolució emesa.

Posteriorment, l'Ajuntament de Castellar del Vallès ha informat que, d'una banda, en relació amb la instal·lació de l'estació depuradora en l'àmbit de Can Bages, el projecte va ser aprovat de forma inicial en data 21 de maig de 2009, exposat al públic i aprovat definitivament en data 15 de desembre de 2009, sense que aquest fos impugnat. I d'altra banda, pel que fa a l'abocament de residus de fibrociment, l'Administració ha aportat justificants de la retirada de fibrociment de dates 11 de juliol de 2008 i 4 de novembre de 2009, i fa constar que en l'actualitat els residus estan totalment retirats. Per aquest motiu, el Síndic finalitza les seves actuacions en aquest assumpte.

Queixa 01166/2010

Disconformitat per la manca de transparència de l'Ajuntament de Castellar del Vallès en relació amb la modificació del projecte d'obres d'una plaça

Els promotors exposen la seva queixa envers l'Ajuntament de Castellar del Vallès per la manca de transparència de l'actuació administrativa en la modificació del pressupost del projecte d'urbanització de la plaça Major.

El juliol de 2009, el Ple de l'Ajuntament va aprovar la modificació del pressupost d'urbanització de la plaça Major. El Síndic constata que el tancament de l'obra d'urbanització va ser d'un import que va comportar un increment del 47,54% respecte del preu d'adjudicació.

Per aquest motiu, el Síndic recorda a l'Ajuntament que el règim general de la realització de les obres locals ordinàries és que aquestes obres s'han d'executar d'acord amb el projecte o amb l'altra documentació tècnica, si escau, que els serveixi de base. La introducció de modificacions en el projecte s'ha d'adequar als articles 42 a 45 del Decret 179/1995, de 13 de juny, que aprova el reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, i que determina, entre d'altres, el procediment que s'ha de dur a terme de forma preceptiva i la necessitat de revisar el projecte en cas que les modificacions introduïdes representin una variació de més del 20% del pressupost de l'obra o bé comportin una alteració substancial del projecte inicial.

D'altra banda, el Síndic constata que els promotors de la queixa van presentar diverses instàncies a l'Ajuntament en què sol·licitaven informació i documentació que justificués l'augment del pressupost en la realització de les obres, i també la còpia de l'expedient d'obres referit a la segona fase d'execució.

L'Ajuntament manifesta que l'acord del ple de modificació del pressupost va ser exposat en públic al Butlletí Oficial de la Província, i que la resposta a la instància va ser emesa el setembre de 2009.

D'acord amb aquesta informació, el Síndic observa que els escrits es van formular el gener de 2007 i no van ser contestats fins al setembre de 2009, un cop transcorregut, doncs, el termini d'informació pública i d'audiència als ciutadans.

Per aquest motiu, el Síndic considera que cal tenir en compte la transcendència que té la demora en l'entrega d'aquesta informació en l'exercici efectiu del dret a participar en els assumptes públics reconegut a l'article 23 de la Constitució. Amb aquest recordatori, el Síndic finalitza la seva intervenció.

Queixa 02213/2010

Disconformitat amb la negativa de l'Ajuntament de Castellar del Vallès a donar publicitat a les actes de la Junta de Govern

El promotor demana la intervenció del Síndic per disconformitat amb l'actuació de l'Ajuntament de Castellar del Vallès de no donar publicitat a les actes de la Junta de Govern.

La persona interessada manifesta que les actes esmentades s'han deixat de publicar al web municipal i que, un cop debatuda aquesta qüestió en la sessió del Ple municipal del 29 de setembre de 2009, no va prosperar la proposta de donar-ne publicitat.

En la resposta municipal, en què s'invocava la normativa en matèria de règim local i el dictamen de l'Agència Catalana de Protecció de Dades (en endavant ACPD), l'Ajuntament de Castellar del Vallès fixa el seu determini quan, fent seu allò que sembla que estableix l'ACPD, diu: “[...] i per aquest motiu considera que resulta improcedent amb tota la normativa reguladora de la protecció de dades de caràcter personal la publicació a través del web de les actes de la Junta de Govern Local”.

Un cop obtinguda tota la informació relacionada amb aquest assumpte, tot i estar d'acord amb el contingut i les conclusions del dictamen fet per l'ACPD i donar per reproduïts els preceptes legals que invoca quant al deure d'informar de les administracions públiques, el Síndic formula les consideracions següents:

Certament no hi ha cap normativa que obligui a publicar les actes de la Junta de Govern Local i menys al web municipal, però aquesta institució entén que el consistori fa una interpretació extrema del dictamen de l'ACPD, ja que les seves conclusions no són tan taxatives. En la tensió generada entre el dret al respecte a la intimitat de les persones i a les dades personals i el dret d'accés a la informació pública que comporta el correlatiu deure de transparència per part de les administracions, cal trobar recursos, solucions proporcionades que conciliïn els drets i deures esmentats.

Així, l'ACPD en cap moment no diu que no es poden publicar les actes de la Junta de Govern, sinó que la seva publicació “s’ha de sotmetre als principis i les garanties establerts a la Llei orgànica de protecció de dades” en els termes i les condicions que la mateixa ACPD ha descrit en el text del dictamen.

Més endavant, en l'apartat de conclusions, insisteix que “amb caràcter general no resulta justificada la difusió per mitjà del web municipal del contingut de les actes de la Junta de Govern, ni les actes del Ple quan continguin dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal”. D'aquesta informació no es pot inferir el rebuig total a no publicar les actes que sembla que la corporació local fa en la resposta facilitada, sinó que es pot fer si es compleixen determinats requisits i prevencions dirigits a la protecció dels drets legítims.

D'altra banda, si bé, com apunta l'ACPD, el règim de publicitat de les actes de les sessions dels plens municipals i de les juntes de govern té algunes diferències, coincideixen en el fet que en ambdós òrgans es tracten temes d'interès municipal, d'interès general que no es poden sostreure al coneixement dels ciutadans, als quals va dirigida tota l'acció de govern municipal i les polítiques públiques que es duen a terme.

En aquest sentit, gradualment, tant la normativa europea, com ara també la catalana, obliguen les administracions públiques a complir amb el deure de publicitat i transparència dels seus actes i les seves polítiques, sense necessitat que els ciutadans hagin de fer demandes concretes i formals d'accés a determinada informació.

Així l'article 28 de la recent Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, institueix i regula el dret dels ciutadans a una informació veraç i de qualitat sobre l'actuació de les administracions públiques. Aquest dret s'expressa com una obligació de les administracions quan es diu que aquestes han d'informar sobre els plans i els programes que permeten concretar les polítiques públiques que duen a terme, les convocatòries públiques en matèria de contractació, subvencions, selecció de personal, l'organització, etc. És clar que les decisions sobre aquestes matèries i els debats que precedeixen l'adopció d'acords tenen lloc en els òrgans de govern de la junta i el ple municipal i que cal difondre'ls.

Segurament per això, la també recent Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics estableix en l'article 10.2 l'obligació de les entitats locals de publicar en la seva seu electrònica les actes de les sessions del ple. El mateix article condiona aquesta obligació al compliment de les prevencions en matèria de protecció de dades i al dret a l'honor i a la intimitat. Així, s'estableix que "s'hi poden incloure dades de caràcter personal sense disposar del consentiment de la persona interessada, si es tracta de dades referents a actes debatuts al ple de la corporació o a disposicions objecte de publicació en el butlletí oficial corresponent. En la resta de supòsits, sens perjudici del que disposin altres lleis, la publicació únicament és possible si es disposa del consentiment de la persona interessada o si les dades no es poden vincular a la persona interessada".

Certament hi ha un altre condicionament d'ordre econòmic, d'acord amb la disposició addicional tercera de la llei, però cal admetre que, en aquests moments, la immensa majoria de municipis catalans disposen ja de pàgina web.

Així, el Síndic pensa, com ja s'ha dit a l'inici d'aquestes consideracions, que si bé no hi ha l'obligació legal de publicar les actes de les sessions de les juntes de govern municipal, el deure de difondre i informar dels temes que es tracten a les juntes de govern que afectin l'interès general i que ajudin a la millor comprensió de les polítiques municipals que es duen a terme, també els és

aplicable i, per tant, és aconsellable que es publiquin les actes amb les previsions ja comentades.

Afortunadament, cada cop més hi ha un reclam social de transparència informativa de les actuacions de les institucions públiques i aquesta exigència comença a tenir un reflex normatiu que aquesta institució confia que es completi cada cop més aviat. Així es contribuirà a una millor salut democràtica institucional i a prevenir conductes reprovables.

Per tot això, contràriament a la interpretació extrema que el consistori va fer del dictamen de l'ACPD, el Síndic entén que cal fomentar la publicació de tota la informació municipal que sigui possible, incloses les actes de les juntes de govern local en els termes establerts per l'ACPD. Per tant, recorda que cal respectar l'obligació legal d'informació i difusió de l'activitat i dels acords municipals.

Amb aquest recordatori, es finalitzen les actuacions en aquest expedient.

Queixa 03182/2010

Queixa envers l'Ajuntament de Castellar del Vallès en relació amb el subministrament d'aigua potable a domicili en una urbanització del municipi

La persona interessada exposa la seva queixa envers l'Ajuntament de Castellar del Vallès perquè considera que no duu a terme les actuacions necessàries per garantir un subministrament adequat d'aigua potable a domicili a la urbanització on resideix.

Un cop estudiada la informació aportada per l'Ajuntament, el Síndic constata que la urbanització on es detecta la problemàtica és una urbanització construïda durant la dècada de 1960 o 1970 i, malgrat que disposa dels serveis bàsics d'instal·lacions, aquestes instal·lacions han esdevingut clarament insuficients per atendre les necessitats actuals dels residents.

Així mateix, el Síndic constata que l'Ajuntament és conscient d'aquest problema i que, amb la finalitat de prestar un servei de subministrament en condicions adequades, ha iniciat les actuacions oportunes per determinar l'abast de l'obra urbanitzadora que cal executar, i ha sufragat el cost econòmic del projecte d'obres ja redactat preveient que el cost de les obres serà repercutit via contribucions especials prèviament consensuades amb els veïns, la qual cosa finalment no ha estat possible per la manca d'acord sobre aquesta qüestió.

El Síndic entén que el problema a hores d'ara és l'elevat cost econòmic de les obres que cal executar i la manca d'acord amb els veïns a l'hora de consensuar una actuació conjunta entre l'Administració i els propietaris.

Aquesta situació, malauradament, és comuna en tot el territori català, on hi ha urbanitzacions iniciades durant la dècada de 1960 o 1970 i que es van desenvolupar de manera inversa al que seria un procés racional, i que a hores d'ara encara estan en via d'execució o de regularització. En aquest sentit, atès que el Síndic sempre ha estat sensible a aquest problema, ha dut a terme de forma constant treballs d'exploració per millorar les urbanitzacions esmentades, els quals han donat com a resultat la Llei 3/2009, de 10 de març, de regularització i millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics.

En qualsevol cas, però, el Síndic assenyala que la resolució de la conflictivitat fa evident la necessitat d'una actuació decidida, liderada per les administracions públiques.

Per aquests motius, el Síndic suggereix a l'Ajuntament que continuï liderant els procediments de gestió urbanística que siguin necessaris per garantir la dotació de les instal·lacions i els serveis bàsics necessaris a la urbanització en qüestió, sens perjudici dels deures i les obligacions inherents als propietaris del sòl.

En aquest sentit, el Síndic encoratja l'Ajuntament a reprendre les actuacions ja iniciades per solucionar el problema de manca de serveis a la urbanització i a fer els esforços necessaris per tal d'intentar arribar a un acord, amb un consens previ amb els propietaris afectats, sobre la repercussió del cost econòmic d'execució de l'obra urbanitzadora.

Queixa 03111/2011

Disconformitat amb l'Ajuntament de Castellar del Vallès pel mal estat d'un parc infantil d'aquest municipi, el mal estat en què es troba la vorera d'un carrer i les molèsties que ocasiona un pi gegant que hi ha entre dos blocs

La promotora de la queixa, veïna de Castellar del Vallès, denuncia el mal estat d'un parc infantil d'aquest municipi, el mal estat en què es troba la vorera d'un carrer i les molèsties que ocasiona un pi gegant que hi ha entre dos blocs. La promotora va exposar aquests aspectes a l'Ajuntament i, com a resposta, va rebre un correu electrònic en el qual se la informava que el mes d'agost de l'any passat s'havien programat feines de reparació d'algun tram de vorera i treballs de millora del parc infantil, els quals, segons informa la promotora de la queixa, no es van arribar a efectuar.

L'Ajuntament concreta que per motius econòmics no va poder efectuar cap de les actuacions previstes al llarg de l'any passat, i no hi ha previsió que es puguin tirar endavant el total de les actuacions previstes a curt termini.

D'acord amb aquestes consideracions, i atès el context econòmic en què ens trobem actualment, el Síndic ha posat de manifest a l'Ajuntament la necessitat que, en la mesura que les finances municipals ho permetin, s'efectuïn les actuacions més prioritàries de totes aquelles que estaven projectades. Dit això, el Síndic finalitza les seves actuacions en aquest expedient.

SÍNDIC

EL DEFENSOR
DE LES
PERSONES

Síndic de Greuges de Catalunya
Passeig Lluís Companys, 7
08003 Barcelona
Tel 933 018 075 Fax 933 013 187
sindic@sindic.cat
www.sindic.cat

